

In „Vlaamsch Natuur- en Geneeskundig Congres” :
Heelkundige behandeling van longemphyseem, 1911.
Over behandeling van aderbreuken, 1913.
Plaatselijke anesthesie bij breukoperatiën, 1919.
De theorie van Handley in de uitbreiding van den kanker der borstklier, 1924.
 In „Geneeskundig tijdschrift voor België” :
Over differentiaal diagnose bij akute appendicitis, 1933.
Pathologische beteekenis der algemene akute heelkundige besmettingen, juni 1943.
Akute galblaasontsteking en cholecystectomie. November 1934.
Over sporttraumas. Maart 1935.
Astragalectomie in de tuberculosis van de voet. Juli-augustus 1935.
Beschouwingen over akute gewrichtsontstekingen. November 1935.
Post-operatieve thrombose en embolie. April 1936.
Biopsie, haar gevaren, haar voordelen. Maart 1937.
Heelkundige behandeling van de zevenoog. April 1938.
Een en ander over akute osteomyelitis. Juli-aug. 1938.
Uit de historiek der bloedtransfusie. Jan. 1939, febr. 1939, maart 1939.
 In „Journal belge de Gastro Enterologie” :
Le traitement chirurgical de la cholecystite non lithiasique, mai 1938. Rapport pour la séance extraordinaire du 26 juin 1938.

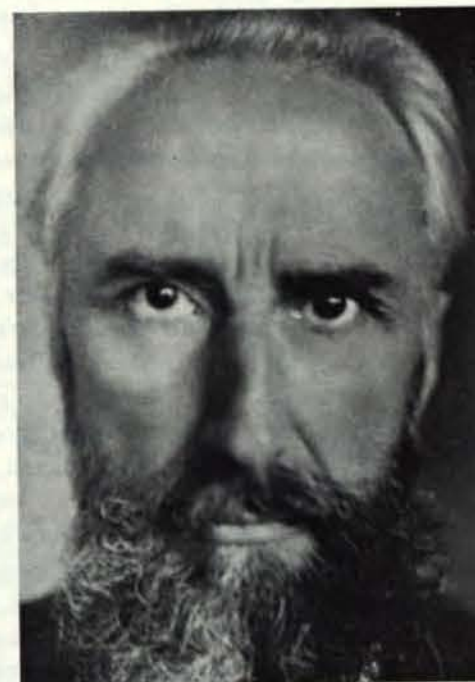
ARTHUR DE GROODT (1883-1952)

1925

Arthur, Petrus, Henricus De Groodt werd geboren te Antwerpen op 15 maart 1883 en is aldaar overleden op 29 april 1952.

In 1910 behaalt hij zijn doctorsdiploma in de genees-, heel- en verloskunde voor de centrale examen-kommissie te Brussel, nadat hij te Leuven gestudeerd heeft. Daarna doet hij studiereizen naar de universiteit te Amsterdam (1910) en naar klinieken te Parijs met het doel zich te specialiseren in de urologie.

In 1912 vestigt hij zich te Antwerpen als praktiserend specialist voor de urinaire organen en de geslachtsziekten. Van 1913 tot 1914 wordt hij tevens konsulerend specialist-uroloog in het kindergasthuis Marie-Louise te Antwerpen.

Als gevolg van de oorlogsomstandigheden wijkt hij in 1914 uit naar Engeland waar hij aanvankelijk werkt in Londense hospitalen. Einde 1915 vertrekt hij naar Glasgow, waar hij zich aan de universiteit met alle kracht toelegt op de pathologische anatomie, de bacteriologie en de algemene pathologie. In 1916 wordt hij aangesteld als assistent-demonstrator in de pathologische anatomie aan de universiteit te Glasgow. In 1917 wordt hij aan dezelfde universiteit als assistent belast met een gedeeltelijke leeropdracht in de pathologische anatomie en de bacteriologie en wordt lid van de docerende staf van de universiteit. Van 1917 tot 1919 is hij tevens patholoog-anatoom en bacterioloog in het Royal Sick Children Hospital te Glasgow.

In 1919 keert De Groodt naar Antwerpen terug en herneemt er zijn specialistenpraktijk. Ondertussen blijft hij onverminderd zijn aandacht besteden aan de grondwetenschappen. Hij doet talrijke studiereizen naar Nederlandse, Duitse en Franse laboratoria, waar hij zich op de hoogte stelt van de laatste aanwinsten op het gebied van de pathologische anatomie, de mikroskopische morfologie, de embryologie en de urologie.

In 1924 wordt hij benoemd tot diensthoofd van de dienst van pathologische anatomie en bacteriologie van de Burgerlijke Gasthuizen te Antwerpen.

In 1925 wordt hij benoemd tot docent aan de Fakulteit van Geneeskunde van de universiteit te Gent. Hij wordt belast met de cursus van Bijzondere Weefsel-leer in de Fakulteit Geneeskunde en met de cursussen van Histologie en Embryo-logie in de Fakulteit der Wetenschappen.

In 1935 wordt hij aan dezelfde universiteit bevorderd tot buitengewoon hoog-leraar en, in 1936, tot gewoon hoogleraar. In 1934 wordt hij tevens hoofd van het sociaal laboratorium van het Provinciaal Gezondheidsinstituut te Antwerpen. Samen met Mv. J. De Groodt is hij, in 1928, stichter van de Vlaamse Weten-schappelijke Stichting, waarvan hij voorzitter is van 1933 tot 1937. Eveneens met Mv. De Groodt wordt hij in 1929, stichter en voorzitter van het Vlaamse Fonds van Wetenschap. Van af 1922 was hij lid van de Nederlandse Patoloog-anatomenvereniging en, van 1926, lid van de Nederlandse Anatomenvereniging. Van af 1910 was hij lid van de Vlaamse Natuur- en Geneeskundige Kongressen, waar hij herhaaldelijk voorzitter was van de afdeling Grondwetenschappen. Verder was hij lid van de Société d'Urologie en van het Antwerps Genootschap tot bevordering der Geneeskunde. Tenslotte was hij nog lid van de Koninklijke Vlaamse Academie van Geneeskunde van België vanaf haar stichting in 1938. Arthur De Groodt was een man van hoogstaand wetenschappelijk gehalte : dat bewijzen zijn wetenschappelijke publikaties en titels. Hij was een leraar die bekommerd was om het hoge peil van zijn onderwijs. Dit getuigt o.a. zijn leerboek van Bijzondere Weefsel-leer dat, in die tijd, als een model beschouwd werd, zowel naar de vorm als naar de inhoud. Maar onze oud-professor was meer dan dat. Hooft (1) zegt het treffend in zijn lofrede voor de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde met de volgende woorden : „Wijlen onze collega, Prof. Dr. A. De Groodt, heeft tijdens zijn leven iedereen, die hem meer dan oppervlakkig mocht benaderen, onweerstaanbaar naar zich toegehaald met een bijna mysterieuze kracht. Hij imponeerde zichtbaar door zijn persoon-lijkheid, in de volle eenvoud en de gemoedelijkheid van zijn omgang. Wie hem minder heeft gekend zou het bevreemdend kunnen vinden hoe die man, zonder de minste inspanning en zonder daar ook enigszins om te werven, met dergelijk ontzag en met zoveel waarderende genegenheid werd bejegend.»

Ons heeft het altijd vanzelfsprekend geleken. Want die groot-menselijke supe-rioriteit en het geestelijk overwicht van Prof. De Groodt is niet alleen terug te voeren tot het gezag en de verdiende faam van een hoogstaand man van de wetenschap. Ondanks zijn ingetogenheid, die vaak de vorm aannam van een natuurlijke schroom, droeg hij met een verfijnde glans van beminnelijkheid de uitstraling van zijn verstandelijke gaven en van zijn ingeboren adel van gemoed. Zijn zin voor synthese en zijn gaaf doorzicht in mensen en dingen was steeds doorweven met een vorm van mensenliefde en een zucht naar ideaal, waar iedereen spontaan en onverdeeld zijn volle eerbied moest voor betuigen. Op de waarborg van een degelijk en hoogstaand mens was dan zijn overtuigende

(1) Lofrede over wijlen Prof. Dr. A. De Groodt uitgesproken door C. Hooft in de vergadering van de Kon. Vl. Acad. Geneesk. van België op 20 december 1952.

kracht gaan berusten, zo groot dat de omvang van zijn overredingsmogelijk-heden verwondering moest wekken in deze bedaarde en zachtzinnige man, geleerde uit geestelijke behoefte, wetenschapsmens door verstandelijk overwicht, sociaal werker uit noodzaak, ruim gecultiveerd man van zijn tijd, uit begrip voor mens en volk, en vriend door rijkdom van zijn volle persoonlijkheid.”

K. DIERICKX.

PUBLIKATIES VAN ARTHUR DE GROODT

- Leerboek der bijzondere weefsel-leer.* N.V. Oosthoek's uitg. Mij., Utrecht 1931 (525 blz.), 2^e druk, omgewerkt en vermeerderd met twee kapitels, 1938 (589 blz., 655 fig.). Vormt met het leerboek der algemene weefsel-leer, door Prof. J. BOEKE en Prof. Dr. G. C. HERINGA het collectief werk : *Leerboek der Algemene en Bijzondere Weefsel-leer.* N.V. Oosthoek's uitg. Mij., Utrecht 1939.
- Histologisch Structuuronderzoek.* N.V. Oosthoek's uitg. Mij., 1933.
- Wezen en werking der vrouwelijke geslachtsklieren en hormonen.* Bevruchtingstijdstip. N.V. Standaard boekhandel, Antwerpen, 1936.
- Vóór 1914 bijdragen in het „Geneeskundig Tijdschrift voor België” en in „Le Scalpel”.
- Oorzaken van aangeboren hartafwijkingen.* Vlaams Geneeskundig Tijdschrift, 1922.
- Vulvovaginitis gonorrhoica.* Vlaams Geneeskundig Tijdschrift, 1923.
- Het belang der moderne opvatting over pathologie.* Vlaams Geneeskundig Tijdschrift, 1923.
- De urologie heden ten dage.* Vlaams Geneeskundig Tijdschrift, 1924.
- Syphilis van hart en bloedvaten.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1924.
- Vertering van den slokdarm een oorzaak van haematemesis.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1924.
- De pathologie van de kanker.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1924.
- Tijdens het leven ontstane vertering en doorbraak van de slokdarm in verband met haematemesis.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1928.
- Uitslag van het onderzoek van een twintigtal aorta-aneurysmata.* Ned. Tijdschr. Geneesk., 1925.
- Endocardite végétante des valvules du ventricule droit chez un adolescent porteur d'une malformation congénitale du cœur* (met Dr. DELHAYE). Archives du cœur, 1927.
- Bindweefselreactie in de zich tot functie voorbereidende zokklier.* Ned. Tijdschr. Geneesk., 1933.
- Schroefvormige structuren en verrichtingen en hunne verhouding als spiegelbeeld.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1933.
- Bindweefselvezels en cellen. — Reticulo-endotheel apparaat.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1934.
- De pathologische anatomie van de diabetes.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1934.
- Histio-fysiologie van het ovarium.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1934.
- Bouw van de cuticula van de haarschacht.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1934.
- Bestimmung von Stand, Lage und Anordnung einer Gruppe Haarcuticulazellen mit Hilfe von darstellender Geometrie* (met Fr. DE GROODT). Zeitschr. Mikroskopisch-Anatomische Forschung, 1934.
- Histologische bouw van normaal endometrium in de prilste zwangerschap.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1935.
- Sur la forme maligne de la neurofibromatose* (met Dr. A. DELHAYE en Dr. L. BOGAERT). Journal Belge de Neurologie et de Psychiatrie, 1933.
- Over de aard en het ontstaan van acute nephrose.* Vl. Geneesk. Tijdschr., 1935.
- Proeven gedaan om de virulentie der Koch-bacillen te verhogen door het inspuiten bij caviae van olijfolie en levertraan, alsook xylol en aceton-extrakten van Koch-bacillen* (met Dr. A. DE MOOR en Dr. W. GAVRILOV). Vl. Geneesk. Tijdschr., 1936.
- Pathologische anatomie van de slokdarm vertering.* Ned. Tijdschr. Geneesk.
- Ureteren structuren en anomalieën.* Ned. Tijdschr. Geneesk.
- Mac Leod Huis usque Universitas.* Vl. Geneesk. Tijdschr.

Opstel van het Boek *De mensch* (eerste deel) uitgegeven door het Provinciaal bestuur van Antwerpen, 1936.

Nieuwe inzichten in de physiologie van de nier. Vl. Geneesk. Tijdschr., 1937.

Mededelingen in de Nederlandse patholoog-anatomen vereniging.

Mededelingen in de Nederlandse Anatomen vereniging.

Mededelingen in de Nederlandse natuur- en geneeskundige congressen.

Mededelingen in de Vlaamse natuur- en geneeskundige congressen.

Verslag over voordrachten en demonstraties gegeven aan Vlaamse studerende, gedurende een week, in de fakulteit van geneeskunde te Groningen. Vl. Geneesk. Tijdschr., 1928.

Lessen in de Vlaamse wetenschappelijke vacantieleergangen te Gent.

Lessen in de kliniek in de burgerlijke gasthuizen te Antwerpen.

Voordrachten in het Antwerps genootschap tot bevordering der geneeskunde.

Voordrachten in de fakulteitskringen te Gent en te Leuven.

Mededelingen en verslagen over wetenschappelijke vergaderingen en werken in Nederland en België.

MAURICE HAMELINCK (1882-1934)

1925

Maurice Hamelinck werd op 13 oktober 1882 te Gent geboren en overleed op 4 mei 1934. Hij volbracht zijn geneeskundige studies aan de Rijksuniversiteit van deze stad en promoveerde er in 1907.

Gedurende gans zijn verdere loopbaan is hij, met verscheidene opdrachten, aan onze Alma Mater verbonden gebleven. Immers, onmiddellijk na zijn promotie, werd hij preparator in het laboratorium voor experimentele zielkunde, onder de leiding van Professor van Biervliet.

Bij Koninklijk Besluit van 28 februari 1920 werd hij tot werkleider in ditzelfde laboratorium bevorderd.

Alhoewel hij er bij uitstek toe voorbereid was om de opvolger te worden van Prof. van Biervliet voor het onderwijs van de Psychologie, kreeg Dr. M. Hamelinck, in 1925, zijn benoeming tot de eveneens vacante leerstoel van Psychiatrie, als opvolger van de vroegtijdig overleden titularis Prof. J. Crocq. Zonder aarzelen sprong hij dan ook in de bres en spaarde geen moeite om degelijke lessen in de psychiatrie aan de studenten van het 2^e doctoraat te verschaffen.

Ondergetekende herinnert zich nog op levendige wijze de zeer belangwekkende colleges die door de nieuw benoemde docent gehouden werden.

Deze ging geregeld naar Parijs, om er zijn horizon te verbreden en zijn specialisatie te voltooien. Aan zijn studenten bezorgde hij gestencileerde teksten, die hen ertoe in staat stelden, zijn uiteenzettingen beter te volgen en te onthouden. De uitstekende vorming, die hij in de normale psychologie genoten had, gaf hem de mogelijkheid zijn psycho-pathologische beschouwingen op stevige grond te vestigen. Tevens werd hij adjunct-geneesheer in het Guislain-gesticht van de Broeders van Liefde; daar verrichtte hij veel klinisch en laboratoriumwerk en bracht hij zijn studenten samen om er klinische demonstraties te houden. De hoofdgeneesheer van het gesticht was Dr. K. Van Acker, die tevens de assistent werd van Prof. Hamelinck, zodat hier een nauwe en voortdurende samenwerking verzekerd was.

